

Imaja vsak četrtak
in velja s poštnino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Haročnina se pošilja
opravištvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobó
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Štev. 25.

V Mariboru, dne 18. junija 1903.

Tečaj XXXVII.

Dogodki v Srbiji.

O strašnem umoru v Belgradu poroča priloga »Naš Dom« natanko in obširno, zato se naš list lahko omeji na splošne opazke o grozovitem dogodku v srbski prestolnici.

Noben trezen in pameten človek ne more odobravati umora, četudi je bila vlada kralja Aleksandra in njegove soproge neznosna. Podložnik nima pravice, kaznovati svojega zapovedovalca, kakor ne hlapec svojega gospodarja. To je načelo, s katerim stoji in pade ves družabni red!

Strašen način pa, s katerim je srbski narod odpravil dosedanjo vladarsko hišo, ni zapisati toliko na rovaš srbskemu narodu samemu, kakor njegovim učiteljem. In ti so Nemci. Znano je, da je bilo srbsko vojaštvo od nekdanj nemško-prijazno. Sedanji ministrski prezident, katerega si je vojaštvo ob umoru izbralo, je odkrit prijatelj Nemcev. Večina srbskega razumništva, ki je ostalo tako hladno ob strašnem umoru, je dovršilo svoje študije na nemških univerzah. Nemška oholost, ki brezobzirno podere vse, kar se ji ne klanja in kar ji ni po volji, je prešinila srbsko vojaštvo in razumništvo, zato se ni čuditi, da se je izvršil ta strašen umor in da ga razumništvo odkrito odobrava.

Ruski car je jokal, ko je zvedel o strašnem dogodku na srbskem kraljevem dvoru. Ž njim plaka gotovo vsako slovansko srce, ne toliko za kraljem in kraljico, ampak da se je zgodil sploh ta surov zločin. Kar se je doigralo sedaj v Belgradu, to je proti značaju slovanskih plemen!

Kralj Aleksander je bil res mnogo kriv na veliki nezadovoljnosti, ki je zavlada v srbskem narodu proti vladarski hiši. Toda, kdo je pokvaril mladega kralja? Ali ne njegov oče Milan, katerega je nemška politika oboževala? Nemec hoče imeti tudi most proti Carigradu, in čim bolj propalo je ljudstvo in vladarske hiše na tej poti proti Carigradu, tem boljše za njegove namere!

Srbski narod si je izvolil dne 15. t. m. novega kralja, Petra Karadžordževića, ki se imenuje na prestolu Petar I. Novi kralj naj skrbi, da zavlada med narodom zopet mir in slovanska plemenitost, ki spoštuje svoje kralje, a jih ne mori!

Politični shod v Slov. gradu.

Velikansko nesrečo je povzročil zadnji požar v Slovenjgradu, a mesto je postalo vsled te nesreče občeznano. Kdo v Avstriji ne pozna danes tega imena? Slovenjgradec še nosi vse sledove velikega požara. Pogorišče še je nepozidano, le par stavb se je začelo dvigati. V življenju Slovenjgradčanov pa se ne pozna več, kaka nezgoda jih je zadela. Ljudje hodijo veselih obrazov mimo tebe, kočije drdajo na izlete, iz gostilne pa prihajajo poskočni glasovi harmonike in goslij...

Slovenjgraško politično društvo je sklicalo za dne 14. t. m. politično zborovanje v mesto Slovenjgradec. Kmetje iz okolice so se zbirali v Narodnem domu. Nemškutarji

se niso ganili, bali so se razžaliti svoje kruhodajalce, slovenske kmete. Kot prvi govornik je nastopil g. dr. Vladimir S e r n e c. Govoril je o nemškutarsko-liberalni stranki na Spod. Štajerskem. Stavek za stavek je bil, kakor bi padal udarec za udarcem na to ničvredno stranko. In nazadnje je stala stranka pred nami razkrinkana, v svoji veliki hinavščini in priliznjem licemerstvu. Poslušalci so že med govorom dajali z ogorčenimi mej-klici odduška svojemu zaničevanju proti taki stranki. Nazadnje so z burnim odobravanjem sprejeli sledečo resolucijo:

Na shodu političnega društva slovenjgraškega zbrani Slovenci obsojajo najodločnejše hujskajočo pisavo nemškutarsko-liberalnega »Štajerca«, s katero hoče razdvojiti slovenske stanovce, vsiliti Slovincem nemške šole ter jih spraviti v politično in gospodarsko odvisnost od nemških in nemškutarskih trgovcev, krčmarjev in uradnikov. Osebito pa obsojajo laži tega lista, ki jih je prinesel povodom strašnega požara v Slovenjgradu, češ, da se slovenski kmetje in fantje niso hoteli vdeleževati gašenja in da so jih morali prisiliti k temu orožniku. List je s tako pisavo vnovič pokazal, da ni kmetski prijatelj, za kakršnega se izdaja, ampak da je le lažljivo glasilo spodnještajerskih nemškutarjev. Zborovalci izrekajo ob tej priliki popolno zaupanje svojim slovenskim voditeljem, ki so jih vzbudili iz narodnega spanja ter jih vstrajno vodijo po poti prosvetnega in gospodarskega napredka.

Hrvatski narod mora v sedanjem času veliko pretrpeti. Njegova zvestoba do avstro-

Listek.

Sestrici v spomin.

Umrla 26. majnika 1903 v Kapeli.

Zahtevala je, da naj pridem. In prišel sem. Bila je najtežja pot mojega življenja. Slutil sem, da trpi in trpel sem tudi jaz. Videl sem jo v duhu trpečo, hrepenečo po življenju, a vendar že tako blizu groba, tako blizu ločitve. Bolest mi je dušila srce, sapa mi je zastajala v prsih, ko sem se bližal domu. Jedno okno je bilo odprto. Blaga sestričina duša, da je že splavala skozi njo, sem si mislil in truplo da že počiva na odru. Nalahno sem stopil v sobo, bila je še živa.

Ležala je vznak ter hropla. Stopil sem k postelji. Odgrnil sem nekoliko odejo, prijel jo za roko, nagnil se k njenemu licu ter jo večkrat vprašal: »Sestrica, ali me poznaš?« Pokimala je. Izpregovorila ni, ker ni več mogla, čeravno je bila pri zavesti. Moje solze so močile njeno ročico, njeno lice, a ona je trpela, trpela je na duši; truplo ni čutilo več bolečin.

Bral sem iz motnih očij hrepenenje po življenju, hrepenenje po tolažbi. In tolažil sem jo, toda zaman, zaman. — Dušo mojo je premagala bolest, solze so mi zalile oči,

odšel sem iz sobe, da je ne vidim več trpeti, da ji še bolj ne zgrenim zadnjih uric življenja. Skozi okno sem slišal vzdih — še enkrat sem jo hotel videti živo. Vstopil sem zopet. Ostal sem pri durih ter iz ozadja navzočih gledal na njo. Bila je sicer mirna, a glavo je obračala na levo in desno. Nekogar je iskala. Slutil sem, da išče mene. Stopil sem bliže in ona je uprla svoje kalne, nekdanj tako žive oči tako milo, tako proseče v moje, da mi je s tem pogledom prodrla srce, duša mi je vstrepetala od bolesti, premagan od sočutja sem planil solzeč se iz sobe ter se ločil od nje — brez slovesa. Živela in trpela je še 24 ur.

In zopet sem jo videl. Klečal sem ob mrtvaškem odru. Minila mi je vsa bolest, ker je nisem videl več trpeče — videl sem jo srečno. Le zavest, da je ne bo več med nami, mi je navdajala dušo z neko otožnostjo.

Nisem plakal več po njenem življenju, ne namakal več s solzami njenega obličja; v duhu so mi donele tolažilne besede: na svidenje. Tovarišice so ji spletale venec iz svežih rožic za zadnjo pot, jaz sem jo kropil z blagoslovljeno vodo po upadlem licu, a ona se je smehljala z obledelimi ustnicami ter mirno spavala med cveticami na ovenčanem odru, vse bolečine je prestala — srečna je.

Bila je v življenju nedolžno živahna, ljubljena od svojih prijateljic, vstrajna v izpolnjevanju svojih dolžnosti kot vzorna katoličanka in le zaradi tega je ljubila življenje. A smrt ne prizanaša. Izrekla je naglo sodbo nad njenim mladim življenjem in nenadoma je izpolnila svojo kruto obljubo.

Zvonovi so zaplakali; marsikatero oko je bilo solzno. Spremili smo jo na zadnjem potu k večnemu počitku. Ob grobu smo se zadnjič poslavljali. S solzami pomočene grude so padale z votlo donečim glasom na skromno belo hišico.

Počivaj sladko, dokler se ne vidimo nad zvezdami!

Kakor ti meni, tako jaz tebi!

»Ti, Jurček, ali bi mi znabiti mogel dati k praznikom kakih par postrvic, veš, ne potrebujem jih ravno za se, pa veš, k praznikom pridejo sorodniki moje žene — no veš, takrat bi seveda rad na mizo postavil kaj boljšega.«

»Veš, Mihec, pravzaprav sem mislil za praznike nesti postrve k nadgozdarju — saj veš sam zakaj — moj Bog, moram pač tudi gledati, da pridem nekoliko višje. — No, pa ker imaš ti ravno tako silno, pa naj bodo tvoje, nadgozdar pa naj malo počaka!«

Današnji list ima „Naš Dom“ kot prilogo!

ogrske države se mu slabo plačuje. Sedanji ban Khuen-Hedervary ga hoče gospodarski in kulturno uničiti. Narod prosi za odpomoč, a ne dobi je. Kako celo drugače se je ravnalo, ko je moral Badeni odstopiti! Toda Badeni je bil Slovan, Khuen pa je Madžar. V tem smislu je govoril drugi govornik gosp. Ant. Korošec. Predlagal je resolucijo, v kateri se izraža sočutje bratom Hrvatom in se najostreje obsoja grozovlada bana Khuen-Hedervarya. Zborovalci so jo sprejeli z navdušenimi klici: »Proč z banom Khuen-Hedervaryjem! Živila Hrvatska!« Presvitlemu cesarju se je poslala naslednja brzojavka:

Zborovalci političnega društva za slovenjegraški okraj izrekajo Njegovemu Veličanstvu svojo popolno udanost ter prosijo, da njegova očetovska ljubezen odstrani razloge žalostnih dogodkov, ki se vrše sedaj med zvestim narodom hrvatskim. — Politično društvo slovenjegraško.

Vlado je zastopal pri zborovanju okraj. glavar slovenjegraški g. Čapek. Predsedoval je shodu g. Fr. Pečnik, župnik v Podgorju. Pri volitvah se je izvolil zopet stari odbor za vodstvo političnega društva. Slovenjegraška okolica kaže vedno veliko zanimanje za slovensko politiko in stoji pri volitvah trdno na slovenski strani.

Slovenjebistriški okrajni zastop.

Iz slovenjebistriškega okraja.

Volitve v okrajni zastop so končane. Mi Slovenci imamo izmed 32 samo 11 zastopnikov, tri iz trgov, osem iz občin. Naša nemško-meščanska nasprotna stranka pa ima 21 glasov. Da smo propali, smo zares deloma krivi sami, a krivo je pa največ to, da imamo med seboj volilce, kateri so se dali pregovoriti, da so z nasprotniki glasovali, kakor Auer, Franc, katerih prvi misli, ako ni nemška stranka na krmilu, tedaj ne bo dobil ceste. Pa kako se moti! Žalostno zares, ako človek zgubi svoj narodni čut, čut do svojega naroda in stanu, in se združi s svojimi najhujšimi zatiralci. To je pravo narodno izdajstvo, katero se pa v svojem času gotovo kaznuje. Drugi, Franc, ni nikdar proti nam volil, in se vsakokrat volitve vzdržal. Tokrat je prvokrat pokazal, in to v svoji starosti, mrznjo do nas slovenskih kmetov. Kmetje

vedo, kaj te je k temu napotilo, in kako sedaj o tebi sodijo, si lahko sam misliš!

Dva druga, Regoršek in Juhart, sta ostala doma. Upamo, da kadar bodo zopet volitve, da tedaj ne bosta več tako plaha in se vsake nasprotne sapice zbala. Agitacija nasprotnikov je bila najživahnejša. Stiger, Pezold in drugi, delali so na vse kriplje. Pomagal jim je Frangež, trgovec z železom v Mariboru, kateri je dobil od sestre pooblastilo, in glasoval proti nam. Vi, prebivalci košatega Pohorja, kakor Slov. goric in Dravskega polja, v tem vidite, da je Frangež eden najbolj zagriženih naših nasprotnikov. On nas noče poznati, on glasuje proti nam in v našo škodo! Da Rudolf, župan iz Spodnje Polskave, ni v tej družbi manjkal, je od sebe umevno. Da pa je Grundner Treza, po domače Sp. Korenka, proti nam volila, nas je osupnilo. Njen mož nam ni bil nikdar nasproten. Zato smo ga tudi spoštovali. Mislimo, da ta hiša tega ne bo več storila. — Tako se je vršila volitev v velikem posestvu.

Ko so imele občine voliti, letali so Pek iz Črešnjevca in drugi okrog volilcev in jih na različne načine spravljali v nemški tabor; a ves trud je bil zastonj. Ko so se volilci na dan volitve zbirali v mestu, so jih vabili h Koržetu, kjer so imeli nasprotniki svoj tabor. Tamkaj sta Kresnik in Lorber, župan v Spod. Novi vasi, razlagala svojo modrost volilcem, večinoma s Pohorja.

A vse ni nič pomagalo. Mi smo dobili veliko večino, ravno dve tretjini vseh glasov. Ves spodnji okraj je glasoval z nami, edini Furek iz Pretreža ne, kateri je prijatelj Kresnikov. Nasprotno pa so volili vsi Pohorci! Voljeni so pa naslednji možje: Kar. Hrastnik, Janez Hrastnik, Jožef Hojnik, Peter Novak, dr. Lemež, Martin Medved, Franc Mlakar in Ferdinand Ivanuš. Vsaj toliko imamo, da dobimo enega teh mož v odbor, kateri bo vestno k vsaki seji zahajal in nam poročal, kaj se bo storilo in sklenilo.

Kmetje prepričali ste se na dan volitve, kako da se nam je potreba tesno okleniti naših voditeljev, ako hočemo kaj doseči, na drugi strani pa, strogo se ogibati naših nasprotnikov! Račun lanskega leta nam kaže, da je bilo gospodarstvo okraja jako slabo. Ko smo Slovenci pred tremi leti propali, zapustili smo več kakor 1000 gl. gotovine in okraj brez dolga. Po treh letih nemškega gospodarstva imamo, kakor račun kaže, okroglih 50 000 K dolga. Katerega te številke ne prepričajo, da so Nemci jako napredni

gospodarji za dolgove delati, ta nima uma ali pa oči.

Obračamo se s prošnjo do naših voditeljev, da nam natanko vse dogodke in korake nasprotne večine okrajnega zastopa v »Slov. Gosp.« priobčujete, da bomo tako o vsem, kar ona stori, poučeni. Celemu okraju pa kličemo: Slovenci, držimo skupaj, svoji k svojim!
Več kmetov.

Državni zbor.

Dunaj, 16. junija 1903.

Češki poslanec Klofač za — Turke?

Pred nekaterimi meseci je potoval radikalni češki poslanec Klofač po Makedoniji, kjer že toliko časa prelivajo Turki kri krščanskih Slovanov, češ, da se hoče prepričati sam na licu mesta, kakšne so tamošnje razmere. Že med njegovim potovanjem so se slišali čudni glasovi, po katerih se ni dalo prav razsoditi, je-li Klofač na strani Turkov ali kristjanov. 9. junija t. l. je pa vložil imenovani mož poseben nujni predlog v poslanski zbornici: »Z ozirom na jako vznemirljiva poročila, ki prihajajo z Balkana, in morajo vznemirjati prebivalstvo države, zahteva zbornica, da vlada jasno razloži svojo politiko na Balkanu. Zbornica nadalje zahteva, naj vlada pojasni, zakaj se ne varujejo dogovori berlinskega shoda in zakaj ni Avstrija od leta 1878 ničesar storila, da bi se bili izvršili berlinski dogovori glede Makedonije.

Ta predlog je sam na sebi popolnoma umesten in so ga podpirali vsled sklepa »Slovanske zveze« tudi nekateri hrvatski in slovenski poslanci.

Toda poslanec Klofač je svoj predlog vtemeljeval v zbornici na takšen način, ki ga nikakor ne moremo odobravati. Očital je avstrijski vladi, kakor bi ona ob svojem času povzročila vstajo v Bosni in Hercegovini in kakor bi tudi avstrijska vlada kriva bila zdajšnje ustaje kristjanov v Makedoniji proti Turškemu jarmu. V svojem govoru je tudi hvalil Klofač lepo zastopnost, katera vlada na Srbskem med kraljem in tamošnjim prebivalstvom. — Mož se je tu pač grozno vrezal. Kako naklonjeni so bili Srbi svojemu kralju, se je pokazalo dva dni po Klofačevem govoru, ko je bil srbski kralj s kraljico vred od svojih podložnikov umorjen na grozoviti način.

V smislu Klofačevega predloga je govoril hrvatski poslanec Vuković; a dr. Körber je povedal, da ravno zdaj si prizadevate av-

»Hvala lepa, Jurček! Kedaj pa smem poslati ponje?«

»Danes zvečer pridem domov, tedaj mi pošlji svojega dečka, lahko jih vzame kar z zabojem vred.«

»Tedaj pa — hvala tačas!«

»Z Bogom! — kaj bi se menila o zahvali!«

Jurček in Mihec sta bila oba lovca cesarske nadgozdarije in obenem dobra prijatelja, pa po značajih različna.

Jurček je bil priprosta, poštena in resnicoljubna duša, Mihec pa, sicer tudi pošten, bil je poln šal in premeten ter zvit kakor lisica in si je z Jurčekom tuintam rad katero dovolil.

Zvečer je prišel Mihčev sinček, in Jurček mu je izročil zaboj s postrvami. »Pozdravi lepo očeta!« — »Hvala, bom že!« — Barantija je bila končana.

Drugo jutro na vse zgodaj vrgel je Jurček puško na ramo, vzela klobuk in palico ter se podal v gozd, da bi zaslišal divjega petelina. Na potu pa je moral prekoračiti neki potok, kateri je tekkel med nadgozdarijo in Mihčevo domovino. Ko se je vračal, zagledal je v vodi svoj zaboj za shranjevanje rib.

»Sakra — glej ga no, — kam pa nese ribe ta halodri — menda res celo k nadgozdarju? No, čakaj, ti zvita lisica, tvoje veselje ti bom že zasolil!«

Mihec je res nesel postrve, katere je od Jurčeka izvabil, k nadgozdarju. »To, kar

Jurček zna, morem tudi jaz — na limanice pa pride pri tej reči vendar le Jurček — hihhi« in porogljivo se je nasmejal.

Ker pa je bilo še precej zgodaj, postavil je zaboj z ribami v potok, da ne bi ribe »pocepale«, sam pa se je podal v bližnjo krčmo, da bi se tam še preje pokrepčal s »frakelčkom«. Sedaj pa je prišel k nesreči ravno Jurček ter našel zaboj.

»Čakaj, kakor ti meni, tako jaz tebi!« si je mislil, vzela hitro postrve iz zaboja, zavezal jih v svojo ruto ter mesto njih nadeval v zaboj smrekovih kozic, potem pa jo s postrvami hitro pobrisal domov.

Mihec se je med tem v krčmi krepil z žganim, ko pa je mislil, da je nadgozdar že po koncu, šel je po zabojček ter jo mahnil proti nadgozdariji.

»No no, kam pa z zabojem za ribe?« zaslišal se je glas strogega gospoda nadgozdarja.

»Gospod nadgozdar, ravno k Vam; jaz bi prav lepo prosil, da ne bi pozabili na mene —.«

»No no, je že prav, bomo že videli — a — a — na Mihec — so postrve velike?«

»O gospod nadgozdar, celi krokodili, šest jih je dolgih.«

»No no, hočemo jih enkrat pogledati, izsipljite jih v tole posodo!«

Mihec je hitro odprl zabojček, vrgel klobuk na tla, si obrisal z roko pot s čela in obraza, sedaj je obrnil zaboj z luknjo navzdol — — —

»No, par smrekovih kozic mi je prišlo vmeš — no, ve, sakra, ne boste šle ven — presnete kozice — — veste, gospod, to se lahko pripeti — bilo je še po noči, ko sem odhajal — na — beštija — kje pa tičite, presnete ribe —!«

Mihec je tresel zaboj na vse strani, voda je lila iz njega, v posodi pa so plavale same smrekove kozice.

»Ti križana lesa — sedaj so ribe pri hudimanu — te mi je nekdo ukradel, ko sem bil malo skočil h krčmarju — sakra, tega lopova, če ga dobim!«

»Naj že bode tako ali tako«, je rekel nadgozdar, »ker jaz mislim, da me ne bode za norca imel, nikakor se ne spodobi, da že na vse zgodaj zahaja v krčmo — tako, to sem mu že dolgo hotel povedati, in predno tega ne opusti, ne bode nič iz tega, da bi prišel kam višje. Ali je razumel?«

Tako je govoril nadgozdar ves rudeč v licu ter zaloputnil vrata pred Mihčevim nosom — —

»No«, je rekel po praznikih o priliki Jurček Mihcu, »kako so kaj teknile ribe tvojim ljudem?«

»O, hvala lepa, prav dobro, kar tleskali so z jeziki, ker takih rib še obče nikoli niso jedli!«

»Verjamem, verjamem«, odgovoril je Jurček ter se smejal na tihem v svoje brke.

strijska in ruska vlada, da se razmere v Makedoniji zopet zboljšajo.

Poslanec Bianchini

ponavlja v vsaki seji, bodisi že na ta ali oni način, svoje pritožbe proti hrvatskemu banu. V seji 16. junija je to storil ob priliki, ko je vložil neko peticijo za stradajoče dalmatinske Hrvate ter zahteval, da se ta prošnja izroči peticijskemu odseku. Navadno ga pri teh govorih opozarja zbornični predsednik, da naj kratko naznani, kaj hoče povedati.

Pogodba z Ogrsko.

Odsek, ki je izvoljen v ta namen, da pretresuje vladne predloge zastran pogodbe z Ogrsko, še ni končal svojega dela. Tako se posvetuje tudi še vedno carinski odsek radi trgovinskih razmer s ptujimi državami. Proračunski odsek, ki naj zbornici predloži državni proračun za l. 1903, pa še svojega dela začel ni! Takšne so razmere v avstrijski zbornici. A v ogrski je še slabše. Tam nimajo znanega § 14 in če poslanska zbornica ne privoli pobirati davke, jih vlada tudi ne sme iztirjevati. Kdor hoče davke plačevati, slobodno sme; toda po sili jih vlada ne iztirjuje, če zbornica k temu ne da svojega privoljenja. Na Ogrskem pa traja že več mesecev obstrukcija v parlamentu; to pa radi povišanja števila vojaških novincev. Avstrijska zbornica je privolila ob svojem času v to pomnožitev vojaštva. Na Ogrskem se pa temu odločno ustavljajo Košutovci, to so tisti poslanci, ki bi radi Ogrsko popolnoma ločili od Avstrije. Košutovci so sicer v manjšini; a v opravnem redu ogrske zbornice najdejo dovolj pomočkov, da zabranijo posvetovanje o stvarih, katere so jim neljube. Zdajšnje ogrsko ministrstvo, kateremu predsednik je baron Szel, je celo odstopilo radi teh razmer v ogrski poslanski zbornici. Vprašanje je sedaj na Ogrskem to: bode li nova vlada umaknila vojno predlogo, ali se hoče udati obstrukciji. Pri nas v Avstriji je l. 1899 po dveletnem boju nemška obstrukcija zmagala. Vlada je pod grofom Claryjem umaknila češke jezikovne naredbe, katere je objavila pod grofom Badenijem. — V Avstriji je vse zamotano.

Nedeljski počitek.

Že dalje časa se peča zbornica s postavo glede nedeljskega počitka v trgovinah. Nekateri poslanci zahtevajo, naj bodo ob nedeljah zaprte vse štacune. To bi bilo seveda najboljšje; na takšen način bi se mogla nedelja posvečevati bolje, kakor se posvečuje sedaj. Toda razmere na kmetih so takšne, da ljudstvo ob nedeljah, ko prihaja k službi božji, si tudi ob enem lahko nakupi najpotrebnejših reči za svoje življenje. Zato so ravno katoliški poslanci glasovali proti predlogu socialnih demokratov, naj se ob nedeljah prav nič ne kupuje in ne prodaja. Obveljal je predlog, da smejo biti skozi 4 ure ob nedeljah odprte trgovine. Vlada bo imela v tem oziru pravico, da z ozirom na razmere po raznih krajih dolóči čas, kedaj se naj trgovine zapirajo. Židovi so pri tej priložnosti zahtevali, da se v soboto, židovski praznik, ne sme prodajati; a samo nekoliko židovskih poslancev je glasovalo za ta predlog. Propadel je nadalje predlog dr. Stojana, naj se tudi ob zapovedanih praznikih ravna tako kakor ob nedeljah. 116 poslancev je glasovalo proti prazničnemu počitku, a samo 91 za.

Politični ogled.

Avstrija in Italija. Odnosaji med Avstrijo in Italijo postajajo od dne do dne čudnejši. Danes se bavi s temi odnosaji skoro vse avstrijsko in italijansko časopisje. Večina dunajskih listov je mnenja, da ne more biti več govora o kaki zvezi med Avstrijo in Italijo z ozirom na čudne pojave zadnjih dni. Ni ga namreč dne, da se ne bi v Italiji v tem ali onem mestu vršile grde protiavstrijske demonstracije. Take so se vršile te dni v

Rimu pred poslopjem avstrijskega poslanika. Mnogoštevilna množica kričala je pred poslopjem »Viva l' Italia«, »Abbasso l' Austria«, »Viva il Trentino«, »Viva Trieste«. Poseči je moralo vmes vojaštvo in prišlo je med vojaštvom in civilisti do krvavih spopadov. Stanovanje avstrijskega poslanika morajo stražiti vojaki.

Poljaki in Hrvati. Madjarska nasilja proti Hrvatom so privedla tudi Poljake do pravega spoznanja. Poljaki, ki so do zdaj jedini izmed Slovanov simpatizirali z Ogrji, začeli so jim zadnji čas odločno obračati hrbet. Nedavno je imel »Slovanski klub« v Krakovem svoj sestanek, na katerem so se razpravljali tudi sedanji dogodki na Hrvatskem. Med drugimi je govoril tudi profesor Jablonowski, ki je dejal, da je bilo prijateljstvo med Poljaki in Madjari pač čvrsto v prvi polovici pretečenega stoletja, ko še ni bilo prave razlike med Madjari in Ogrsko, ko je še namreč bila Ogrska harmonična ednota raznih narodnosti. A to ednoto, ne pa madjarski narod, so Poljaki ljubili. Danes pa, ko se je madjarsko pleme postavilo na krmilo ter zatira vse nemadjarske narode, je nekdanje prijateljstvo izginilo in Poljaki morajo skleniti srčno prijateljstvo s hrvaškim narodom, ki trpi krivice ter se težko bori za svoje pravo. K temu shodu pripominja »Nova Reforma«: Bili so časi, ko so se Poljaki z Madjari v eni vrsti bojevali za svobodo. Danes pa, ko Madjari takrat priborjeno svobodo izrabljajo za tlačenje naših bratov, ter so s svojim uplivom dosegli celo, da se tlačeni niti ne pripuste h kroni prositi milosti, ne sme poljsko zastopstvo vsega tega mirno gledati.

Dopisi.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. Sliši se, da sta v zadnjem ptujskem »Štajercu« napadena tudi naša čast. gospoda duhovnika. Prepričani smo, da dopis nikdar ni iz roke katerega »Lovrenčana«! Odločno torej zavračamo ta zdražbeni dopis, ki je le izbruh nekega ptujkega kramarja. Prav glasno mu povemo, da si naši čast. gosp. duhovniki pač gotovo ne bodo dali od »Štajercijancev« nič predpisovati. Opozarjamo ves miroljuben slovenski narod, naj si dobro zapomni, kedo začne povsod zdražbo? — Liberalni naprednjaki, privrženci »Štajerca«, torej ne klerikalci, marveč liberalci so ti večni hudobneži, ki začnejo povsod rovati in sovraštvo sejati. Na »Štajerčeve« dopise pa več odgovarjali ne bomo.

Miroljubni Lovrenčani.

Iz Slov. Bistrice. Danes, dne 8. junija smo imeli volitev za okrajni zastop iz skupine velikega posestva. Naši nasprotniki so vsi prišli, a naše so nam tri od volitve odvrnili. dva pa sta z njimi glasovala.

Celi čas, sosebno pa zadnje dni, so nasprotniki agitirali in begali na različne načine volilce, in tako smo ostali mi v manjšini. Z nemško stranko so volili vsi meščani, trije grajščaki, grof Attems, grof Brandis, baron Post, mesar Soršak iz Polskave, oba Grundnerja iz Poljčan in južna železnica. Nadalje so volili Hartner iz Poljčan, Franžež iz Maribora, katerega si posebno hočemo zapomniti itd. A volila sta pa tudi Francel iz Poljčan, kateri se še dosedaj ni nikoli volitve udeležil. Mi vprašamo, kaj te je napotilo, da si z Nemci volil? Morebiti to, ker so ti bili posip odvezli? Ali se jim hočeš zato hvaležnega izkazati? Vedi, da bo vsak zaveden slovenski kmet, kadar te vidi, kazal s prstom na te in rekel: Ali je to tisti, ki je pomagal kmetom do propada in volil tri nemške aristokrate? Zares žalostno, ako tako star mož nima svojega prepričanja, in se da voditi po nasprotnikih.

Drugi pa je volil z njim Auer po domače Pernat iz Brezja, črešnjevke fare. Ta je volil dosedaj vedno z nami. Pa letos je bil odločen nasprotnik. Kaj pa je tebe napotilo, da si se nam izneveril? Ali se ti je mar to

tako dopadlo, da si bil v družbi tako velike nemške gospode? Sedaj ti bo tvoje polje gotovo dvakrat toliko rodilo, a tvoje vole bodo Nemci štirikrat preplačali. Tudi ti vedi, kakor si se sramoval z nami glasovati, tako se tudi mi sedaj tebe sramujemo. Zapomni si, kakor je že bil okrajni zastop v naših rokah, ravno tako še bo, in to tudi brez tebe. Mi ne potrebujemo narodnih odpadnikov. Na ta način so dobili naši nasprotniki 21 glasov in mi smo imeli 14 glasov.

Ta volitev nam je sedaj pokazala razločno, kdo je z nami, kdo proti nam. Oglejmo si nasprotnike naše, kdo so ti ljudje? Ali jih ne živimo vse mi, slovenski kmetje? Gotovo! Kaj bi počel trgovec Stiger in Franžež brez nas? Kaj krčmarji Grundner, Bauman, Hartner itd. Namesto, da bi nam bili ti ljudje hvaležni, nas pa zatirajo in ne privoščijo nam naših pravic.

Iz Slov. Bistrice. Pri zadnjih volitvah v okrajni zastop smo Slovenci propadli. Največ se imamo za to zahvaliti g. Stigerju. Oče Stiger so sicer pri neki seji prejšnjega zastopa rekli, da ne bodo več prevzeli predsedništva, zaradi bolehnosti ne. Jej — jej, kako so jih volitve ozdravile. Na vse kraje so se vozili agitirat. V Poljčanah so jih videli, kako so se odfurali z navadnim kmečkim voznikom, da bi ti vražji Slovenci ne izvedeli, kako oni predejo niti. Štáblonova dekla pa jih je videla na slami sedeti in je udarila z rokama in zakričala: »Joj-mene, gospod Stiger pa ne v kočiji?« Sosedov hlapec pa je rekel: »Kaj kričiš! Viš, včasih je dobro tudi slovensko kljuse, da vozi nemško gospodo.«

Iz Staregatrga. Kako me začudeno gledate! Vendar enkrat zopet nekaj. Toda nekdo drugi se je je oglasil, mrmrate v svoje brke. Kje je pa ogljar iz Žabjogradca ostal? Njega zadržujejo trije vzroki, katere vam hočem naštet. Prvi poglobitni vzrok je, da se je njegov prijatelj, čevljarski pomočnik, odpravil na tuje. Bilo je treba slovo vzeti od njega. Žalostna sta korakala okoli, kajti njuni srci se nista mogli ločiti.

Trdna prijateljska vez nju veže. Toda ni moglo biti drugače! Ako hoče postati kedaj mojster, mora iti po svetu. Tudi tamburaški zbor je žaloval, kajti ni drugega mladeniča, ki bi tako spretno igral na drugo bugarijo. Poslovil se je. Zvezal je culo in hajdi na pot. Ko pa je tako na rajži, pride mu na misel pregovor, ki pravi: »Boljša je domača gruda, kot na tujem zlata ruda.« Bolj ko ga premišluje, pametnejši se mu zdi. Začne se mu tožiti po domačih krajih, po veselih urah, katere je preživel med tamburaši; pridejo mu na misel prijatelji, ki ga ljubijo, prestrašeno gleda v negotovo bodočnost — stopi mu pred oči mila očetova hišica. Naenkrat se ustavi in pravi sam pri sebi, vrnil se bom. Rečeno, storjeno. Tako ga najdemo po tridnevnem potovanju zopet doma. Zdaj se je ogljar razveselil, hotel je nekaj sporočiti častitemu uredništvu »Slov. Gosp.« Gre k Petriču si kupovat papirja. A gospod Rudl ga prav pošteno ošteje, češ, da ga bo zopet v časnike dal, ker še ima vedno nemški napis. Ko je prvokrat zagledal svoje ime v vašem cenjenem listu, je djal, počakajte do spomladi, tedaj se bo moj napis Briefmarken spremenil v slovenskega. Sedaj smo že sredi poletja, napis pa je še vedno nemški. Po pritisku nekega za narod vnetega moža je naročil pred par leti Ciril Metodove vžigalice, katerih še sedaj ima v zalogi nekaj, toda bore malo. On veliko rajši prodaja maskirane, tiste ki imajo na skatljici podobo, češ da mu več dobička prinesejo. Tako ljubi Lovrenc, kje je tvoja narodnost?

Tretji vzrok zakaj se ogljar ne oglasi, je pa ta: Saj je vam že tak sam sporočil, da v Žabjogradcu žabe preganjajo. Veleposestnik Brdnik ima v zvezi s Petričem ribnik, v katerem je mislil rediti veliko število rib. Naročil pa si je iz Žabjogradca žab, da bi z njimi ribe krmil. Toda namestu da bi postale žabe ribam za hrano, zgodilo se je nasprotno: žabe so ribe požrle in sedaj

prepevajo namestu v Žabjemgradu, rajši v Brdnikovem ribnjaku. Sedaj ko smo žabe iz naše doline pregnali, mislim da se bo ogljar zopet oglasil.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Mladeniški shod. V nedeljo, 21. t. m. je prvi spodnještajerski mladeniški shod na Ptujski gori. Snidejo se mladeniči s Ptujkega polja, Dravinjske doline, iz južnih Slovenskih in Haloških goric. »Štajerc« je ves besen zaradi tega shoda in v posebnem članku kliče tudi nemškutarske fante na ta shod. Mogoče je torej, da pridejo na shod tudi kaki nemirneži in bodo hoteli izzivati! Slovenski mladeniči, pokažite v takem slučaju svojo oliko in se ne zmenite za izzivanja. Nasprotniki bi potem v svoji znani nepoštenosti zvrnili vso krivdo na vas ter omadeževali pred svetom prvi shod slovenskih mladeničev. Za vse slučaje ohranite torej mirno kri! Mi gremo naprej, mi mladi. Na svidenje!

Poročil se je v ponedeljek g. Konrad Elsbacher, trgovec v Laškem trgu z gđ. Aneto Kukec iz Žalca.

Mariborske novice. V nedeljo, dne 14. t. m. popoldne je zabodel 21 letni zidarski pomočnik Alojzij Rotman iz Partinje delavca Jožefa Potočnik, katerega so prepeljali smrtonovno ranjenega v bolnišnico. — Mestni svet je pri zadnji seji sklenil, da ne smejo mesarji, ki imajo svoje prodajalnice na glavnem trgu, mesa brez njihovega dovoljenja dražje prodajati. Tudi so sklenili, da morajo mesarji pri svojih šotorih nabiti cenik, po katerem prodajajo meso. — Cesar je podaril tukajšnji prostovoljni požarni brambi 500 K. — Pri veliki narodni veselici 7. t. m. se je zgubil naočnik, katerega naj pošten najdec odda pri hišniku. — Po mestu se klati neki Maks Lipič, kateri izvablja ljudem denar na različne načine. Posrečilo se mu je že pri več osebah.

Porotne obravnave v Mariboru. Dne 10. junija. Janez Slaček, obtožen zaradi posilstva. Med obravnavo že je odstopil državni pravdnik od obtožbe in Slaček-a so takoj izpustili iz zapore. — Zavoljo uboja je bil obsojen v petek, dne 12. t. m. Franc Urh iz Selnice ob Dravi na tri leta težke ječe. — Iste dne je bil obtožen 30 letni, pri Sv. Barbari v Halozah rojeni Alfred Mozes zavoljo krive, ki jo je sam zakrivil. Porotniki so ga pa 13. t. m. oprostili. — Zavoljo požiga sta bila obtožena gostilničar Aleksander Šenk in Ana Jelovšek od Sv. Lovrenca pri Mariboru. Pri porotni obravnavi dne 13. jun. sta bila oba oproščena. — V soboto 13. jun. je stal pred porotnim sodiščem 39 letni viničar Janez Makoter iz Vogričevce, ker je zadal viničarju Filipiču z nožem take rane, da je kmalu umrl. Hotel se je nad njim maščevati, ker ga je Filipič oklofotal. Obsojen je bil na pet let zapore, poostrelega z mesečnim postom. — Dne 15., 16. in 17. junija se je vršila obravnava proti Jožefu Šalamun, posestnikom sinu v Vutomarcih, h kateri je bilo povabljenih 70 prič. Šalamun je bil obdolžen, da je pred desetimi leti umoril domačo 16 letno deklo Marijo Košiče, s katero je imel ljubavno razmerje, ter jo vrgel v bližnjo mlako. Porotniki so ga spoznali krivim uboja in je bil obsojen na štiri leta težke ječe.

Ustmeni zrelostni izpiti na tukajšnjem c. kr. učiteljskišću se prično prihodnji ponedeljek dne 22. junija.

Iz pošte. Služba poštnega odpravitelja je razpisana v Št. Juriju ob Taboru in Št.

Juriju v Slov. gor. — Med poštam Rečica na Paki in Gornjimgradom je vozila dozdej dvakrat na dan pošta, ki je peljala čez Sv. Frančišek v Sav. dolini. Od 16. t. m. pa je vpeljana med tema poštam trikratna poštna zveza. Nov poštni voz bo peljal čez Sv. Martin na Dreti, stari pa po navadni poti.

Iz šole. Glavni učitelj na c. kr. učiteljskišću v Mariboru, dr. Jos. Murauer, je imenovan glavnim učiteljem na moškem učiteljskišću v Gradcu.

Za slovensko mladino. Vedno marljivi mladinski pisatelj g. Anton Kosi, učitelj v Središču, je izdal ravnokar XI. zvezek »Zabavne knjižnice« za slovensko mladino. Tudi ta zvezek se odlikuje po srečno izbranem raznolikem gradivu, ki ne bo zanimalo samo otrok, ampak tudi odraslo priprosto ljudstvo. Zabavna knjižnica se je mladini že zelo omilila in ni ga skoraj kraja na Slovenskem, kjer bi je mladi ljudje ne poznali. Cena zvezku je 30 v. Toplo priporočamo nakupovanje teh zvezkov.

Nezvest učenec. V ponedeljek je izginil iz Maribora 17 letni pekovski učenec Feliks Kovač, doma v Kostrivnici pri Ptujju. Učil se je pri tukajšnjem pekovskem mojstru Vogrinecu, kateremu je ukradel edno obleko, nove čevlje, 1 klobuk, tri zlate prstane in 20 kron denarja. Oblekel je ukradeno obleko ter ušel.

Roparski morilec Weidinger. Weidinger se je proti smrtni obsodbi pred mariborskim porotnim sodiščem pritožil na najvišji sodni dvor, ki pa je njegovo pritožbo zavrgel.

Veliki tatvini so prišli na sled v mariborskem vojaškem oskrbovališču. Vkradenih je bilo mnogo rjuh, koc, in vojaške obleke. Trgovko s sadjem Ano Knapič in razprodajalca klobasc Jožefa Menhart, katera sta vkradene stvari prodajala, so že zaprli. Vojaki, ki so te stvari kradli, so že na dopustu.

Vojaški begunec. Iz mariborskega vojaškega zapore je ušel narednik 47. pešpolka Karol Cvetko. Bil je zaprt, ker je že v jesen lanskega leta pobegnil od vojakov.

Velika skupščina družbe sv. Cirila in Metoda bode letos v četrtek, dne 6. avgusta v Litiji ob Šmartnem na Kranjskem.

Odlikovanje. Topliško podjetje Radenci je dobilo vsled izvrstnosti in zdravilne moči svoje vode dovoljenje, da nosi naslov »papeški dvorni zalagatelj« ter je prejelo papeževo kolajno in njegovo priznanje.

Bistrica pri Lembahu. V torek, dne 16. t. m. so našli pri kopanju blizu parnega mlina tvrdke F. Scherbaum okostnjak. Sodnija, kateri se je o tem naznanilo, je odposlala takoj komisijo, da stvar preišče.

Priplavljeno truplo. Pri Spuhlji je našel dne 9. t. m. ribič Korošec v Dravi priplavljeno truplo 19 letnega uradnika Ulricha Zellweger. Prišel je iz Dunaja na obisk v Kamnico pri Mariboru. Šel se je v Dravo kopat ter našel v njenih valovih prezgodnjo smrt.

Krapje na Murskem polju. Odkar je ob Veliki noči skopnel sneg, pri nas ni dež namočil zemlje, le od časa do časa so poškopile male rosice. Sedaj je na Telovo popoldne zopet malo podežilo, tudi sledeči petek nekoliko, a zvečer v petek se je vlila ploha v toliki množini, da voda ni utegnila sproti otekati ter je zaostajala po dvoriščih in sploh po zemlji.

Stročjaves pri Ljutomeru. Tukajšnji kmet Vršič je imel sina-jedinca v kmetijski šoli v Grottenhofu pri Gradcu. Učenec je oni dan po nesreči padel baje v neko mlako in utonil.

Umrla je v Studenicah pri Poljčanah v torek, 9. t. m. tržanka Ursula Zupančič, po dom. Flegarica, h kateri je mnogo ljudi prihajalo po domača zdravila in katera je prav zavoljo tega veliko imela opraviti pri sodišču.

Ptujске novice. Tukajšnji rezbar Ign. Horvat je prestopil v nemški tabor, dasi je rojen od slovenskih starišev v Bukovcih, župnija Sv. Marko. V črno knjigo slovenskega naroda žnjim! — Namestniški koncipist pri okrajnem glavarstvu ptujskem, Oskar baron Warnsberg, je imenovan provizoričnim okraj. komisarjem. — Na otoku za vezbanje pijonirjev je neki paglavec tam shranjene vrvi prerezal. Škode je okoli 200 K. — Dne 8. t. m. je zadel čoln, na katerem so prepeljali pijonirji orodje na otok, tako močno ob mostni steber, da se je takoj potopil. Na čolnu je bilo 9 mož. Razun pijonirja Husnjak so se vsi rešili. Eden je tudi težko poškodovan na glavi. Potopljeni čoln je bil vreden 1600 K. — Pasji kontumac se odpravi dne 17. t. m. — V petek zjutraj so našli pomočnika Mikulčič nezavestnega v njegovi postelji. Zavrl je preslabo plin, ki je izpuhtel ter ga omamil. Prepeljali so ga v tukajšno bolnico, kjer je že okreval.

Hudourje. Od Sv. Urbana pri Ptujju se nam poročča, da je vladala tam dne 13. t. m. huda nevihta in ploha, ki je povzročila mnogo škode, posebno v vinogradih in na travnikih, ki so zelo oblateni.

Kako je tata vjel? Trgovec Janez Zagoršek v Dornovi je opazil, da ga opetovano nekdo okrade. Pripravil si je miznico, kjer je imel denarje, tako, da je vedno pozvonilo, ako se je kdo dotaknil ključavnice. In res je s tem vjel uzmoviča, kateri že sedi.

Plemstvo in nemčurji. Nemškutarska požarna bramba na Spod. Polskavi je imenovala grofa Attems v Celju častnim članom vsled velikih zaslug, katere si je pridobil za to društvo, ki nastopa vedno v prvih vrstah nemškutarskih društev.

Shod štajerskih agrarcev. Dne 5. julija se bo vršil v Gradcu shod štajerskih agrarcev. Izmed Slovencev sta podpisana goposlanca Fr. Robič in Ivan Hočevar. Samoumevno je, da nismo proti shodu, toda ako bi naj bili Slovenci na shodu le za okrasek, je boljše, da izostanejo. Sicer pa še bomo govorili o tem.

Usnjarija. V večjem mestu Spod. Štajerija je poslopje, urejeno za usnjarijo, kjer se je že nad 40 let izdelovalo usnje, na prodaj. Potrebni kapital okrog 25.000 glđ. Natančnejša pojasnila daje »Slov. obrtno društvo v Celju.«

Treščilo je dne 11. t. mes. okoli dveh popoldne v vinogradniško hišo Franca Rudl v Velkem Okiču pri Leskovcu ter je ogenj vpepelil hišo s prizidano stiskalnico in vso premičnino, ki je bila v poslopju. Poslopje je bilo zavarovano. — V Petrovčah je treščilo dne 13. t. mes. popoldne v gospodarsko poslopje Jožefa Rotter. Strela sicer poslopja ni vnela, pač pa močno poškodovala ter ubila eno kravo. Komaj so se ljudje oddahnili nekoliko od strahu, že je treščilo drugokrat in sicer v kolarnico ne da bi jo vnelo.

Nesreča. V premogovniku g. Lappa pri Velenju so se vneli 2. t. m. plini. Pri tem so bili nevarno opečeni premogarji Janez Zaloker, Janez Dreo in Jožef Klep. Klep je umrl vsled dobljenih ran 9. t. m. in je bil pokopan v Grižah. — V Rušah je povozil v nedeljo, dne 14. t. m. hlapec Jurij Korenjak 70 letno Marijo Merdonik iz Lovnika, katera je vsled dobljenih ran drugi dan v mariborski bolnišnici umrla. Korenjak se bo moral zagovarjati pred sodnijo.

Celjske novice. »Celjski Sokol« prireja pridno izlete v okolico. Tako je priredil minulo nedeljo izlet v Trnovlje, kateri se je kljub slabemu vremenu sijajno obnesel. Prihodnjo nedeljo, dne 21. t. m. namerava izleteti v Bukovžlak. Tam se bo vršila veselica na vrtu g. Štefana Koželja. — »Dela v. podporno društvo« priredi v nedeljo, dne 5. julija t. l. izlet v Šmartno v Rožni dolini. Tam bo priredilo veliko ljudsko veselico s pomočjo ondotnega bralnega društva.

Skofja-vas pri Celju. Za župana je bil izvoljen vrl narodnjak Jožef Jošt. Tudi

občinski svetovalci so sami zanesljivi Slovenci. Iz tega se vidi, da so nemški časopisi grdo lagali, ko so pisali o neki nemški zmagi v naši vasi. Seveda, da bi to laž preklicali, toliko resnicoljubnosti nimajo ti listi več.

Uvažanje svinj na Hrvaško iz občine okolica Celje in obmejnega ptujskega okraja je vsled svinjske kuge prepovedano.

Pasji kontumac. V Vitanju so vjeli steklega psa, ki je prišel iz Maribora, zato se je zapovedal pasji kontumac v občinah Verhole, Grušovje, Tepina, Gornje Laže, Planckenstein, Sv. Duh, Žiče, Konjice, Zreče, Strance, Ljubnica in Vitanje.

Zviti tat. V hišo posestnika Franca Zevnik v Cojnu pri Brežicah je prišel dne 8. jun. neki mož, ki se je predstavil bratu posestnika, ki je bil sam doma, kot okrajni živinozdravnik. Rekel mu je, da mu dolguje brat 400 K. Fant je pustil tujca samega pri hiši ter šel klicat gospodarja, ki je delal v vinogradu. Ko sta se oba čez nekoliko časa vrnila, nista več našla »gospoda okrajnega živinozdravnika« pač pa sta našla, da je izginila srebrna žepna ura ter 596 K denarja. Orožniki pridno iščejo lopova, vendar se jim to dosedaj še ni posrečilo.

Iz Brežic se nam poroča: Dne 8. jun. zvečer je prišel k trgovcu Jožefu Mijon pri tukajšnjem kolodvoru mlad mož, ki se je imenoval Jožef Šarf ter je rekel, da je doma v Cerklah na Kranjskem. Mož se je smilil trgovcu ter mu je pustil prenočiti v stranski sobici. Zjutraj okoli tretje ure se je splazil tujec v sobo Mijona ter mu ukradel srebrno žepno uro in okoli 80 kron denarja. Pri tem se je trgovec zbudil ter zasledoval bežečega tatu, katerega je vjel ter izročil sodnji. V noči na 13. t. m. pa je Šarf pobegnil iz zapore. V Cerklah je Šarf nepoznan. Poslužil se je toraj izmišljenega imena.

Iz Luč pri Ljubnem. Poročila se je dne 8. t. m. hčerka Roza čislana posestnika Krivca, po dom. Pečovnika, s posesnikom Alojzijem Pungartnik, po dom. Ogradnikov. Bilo srečno!

Letošnji manevri 3. vojn. kora bodo na Koroškem. Končne vaje bodo 4. in 5. sept. med kraji Schwanberg in Dobl.

Cerkvene stvari

Duhovniške vesti. Za župnijo Ljutomer imenovani č. g. nadžupnik in dekan Fran Šalamun se je župniji odpovedal in je torej ta zopet razpisana.

V mariborski škofiji je dne 31. julija 1902 veleč. gospod Franc Toplak postal bisernomašnik, za letos dne 30. julija bo, če Bog da, seditetletnico duhovništva obhajal veleč. g. Gašpar Zabukošek, župnik v Zičah. Zlatomašniki so p. n. gg.: Lorenčič, Stranjšak, Bosina, Kopriva, Košar, Vouk, Simonič, Sovič, Selič, Herg. Sinko; tem se letos pridružijo p. n. gg.: Fras, Hajšek, Kragl, Mraz, Sibal. Dal Bog!

Od Sv. Petra na Bučah. Deveti junij bil je za lepe Buče praznik veselja in prisrčne zahvale; obhajala se je namreč obletnica posvečevanja krasnih, veličastnih, blagoglasnih novih zvonov. Že na predvečer naznanjalo je ta za bučko župnijo zares prazničen bodoči dan gromovito streljanje, slovesno zvonenje, miloglasno petje, ter razsvetljenje visokega zvonika in prijaznega hribčeka med cerkvijo in šolo, ki sta bila nakitena z drevesci, venci in zastavami. Svečanost devetega junija pak se je pričela z daritvijo sv. maše. In pri teh daritvah nove zaveze, koje so na ta dan služili v tej sv. hiši božji veleč. gospodje župniki iz Prevorja, Podsrede, Bučki in Pilštanjski, smo se zahvaljevali najprej Bogu za dar novih zvonov in pa, da je s svojo vsemogočno roko pri toliko nevarnem delu obvaroval delavce vsake nesreče; s hvaležnim srcem spominjali smo se v svojih molitvah našega premil. gospoda knezoškofa Mihaela, ki so nam lani dne 9. junija z veliko slovesnostjo posvetili in

krstili nove zvonove; molili smo tudi za vse žive in mrtve blagodušne dobrotnike, ki so radovoljno pripomogli k tako veličastnemu zvonjenju. Bog povrni prav bogato vsem dobrotnikom in vsakemu posebej! Naj vsem Bučki zvonovi prav dolgo pojo srečo, mir, zdravje in veselje!

Društvena poročila.

„Zgodovinsko društvo“ se obrača na vse domoljube z naslednjo prošnjo: 1. Komur je le mogoče, naj pristopi kot redni ud (100 K za vselej ali 5 K na leto) ali vsaj kot podporni ud (s kakršnokoli manjšo svoto). Le če dobi društvo potrebnih sredstev, bo moglo uspešno delovati v proseh naše domačije. 2. Naj se društvu pošiljajo za knjižnico knjige, zlasti zgodovinske, bodisi novejšje ali pa starejše. Tu in tam se še najdejo prav stare knjige, ki se večkrat zavržejo ali pa jih molji izjejo. Pošljite jih društvu. 3. Kdor ima star denar ali druge starinske reči, naj jih pošlje za društven muzej. 4. Če se v zemlji ali v starih poslopjih najdejo kake starinske reči, poročajte o tem in, če mogoče, pošljite jih za društven muzej. 5. Denar se naj pošilja društvu blagajniku, g. dr. Rad. sl. Pipušu, advokatu v Mariboru. Knjige in starine se naj pošiljajo prof. Aug. Stegenšek, društvu knjužničarju; dopisi pa prof. Fr. Kovačiču, društvu tajniku (oba v Mariboru).

Iz drugih krajev.

Sv. Oče Leon XIII. Minolo soboto popoldne se je raznesla po Avstro-Ogrski vest, da je umrl sv. Oče. Posebno brzojavke iz židovske Ogrske so strastno poročale o gotovi smrti sv. Očeta. Seveda je vest popolnoma izmišljena ter je le porod strastnega sovraštva, s katerim preganjajo židovsko-liberalni politiki papeža. Z veseljem poročamo, da je sv. Oče čisto zdrav in da 2 dni ni bil zdravnik pri njemu. Saj čuda bi ne bilo, ko bi 94 letni starček končno le onemogel. A božja previdnost čudežno čuje nad dragim življenjem starčka papeža-jubilarja in iznova osramoti vse zavistne in sovražne želje nasprotnikov. Bog daj sv. Očetu doživeti še mnogo nad 100 let!

Poskušen napad na našega cesarja. Veliko zanimanja je povsod zbudila v petek, dne 12. t. m. vest, da je neki človek s palico napal cesarjev voz, ko se je vladar peljal po Mariahilferstrasse v Schönbrunn. Že iz vedenje napadalčevega pa je bilo spoznati, da se gre tu edino za čin blaznega človeka. Napadalec je 27 letni Jakob Reich, sam se nazivlja »Jakob, sin božji«, ki je bil že dalje časa v neki norišnici. Sedaj je brez vsakega posla. Reich je že 9. t. mes. poslal zborniškem predsedstvu prošnjo, naj se mu izroči potni list za Kino. Seveda tega ni dobil, vsled česar je ta dne 12. t. mes. s priporočenim pismom zahteval rešitev prošnje in prosil avdijence pri predsedniku Vettru. Opoldne je res prišel v njegovo pisarno in grof Vetter je takoj spoznal, s kom ima opraviti. Popoldne ob 5. uri se je peljal cesar v spremstvu pribočnika majorja Driancourt iz dvorne palače v Schönbrunn. Na vogalu Andreasgasse je planil Reich proti vozu ter zamahnil nanj s palico. Voznik je opazil njegov naklep ter ga večkrat udaril z bičem, nakar ga je prijela straža in odvedla na policijo. Napadalec je že prej nekoč lazil okolu dvorne palače. Prijeti so ga pomagali tudi mimo gredoči, ki so ga vrgli na tla in dobro obdelavali. Reich pravi, da se mu ne more nič zgoditi, ker je »sin božji«.

Bivši češki deželni poslanec Ivan Radimsky, kateri je večkrat prebival tudi med štajerskimi Slovenci, je dne 17. junija umrl. Blag mu spomin!

Na Ogrskem je dalo ministrstvo Szell ostavko in se je sestava novega ministrstva poverila grofu Tisza.

20.000 kron najdnine za vojaka. — Z Dunaja poročajo, da je našel neki vojak

24. pešpolka, ko je šel v vojašnico, na cesti poštni zavitek, zapečatan in ovit. Pobral ga je ter nadaljeval svojo pot. Kar prileti za njim oni poštni uslužbenec, ki je zgubil na potu z voza omenjeni zavitek ter zahteva, da naj mu ga vojak vrne. Ali ta se je odločno branil, češ, da mora to oddati predstojnikom v vojašnici. Tam so zavitek odprli ter našli v njem 200.000 K. Vojak je zahteval 10 % najdnine, ali poštni erar se je branil plačati, češ, da je našel zavitek poštni sluga. Sodniške instance pa so bile tega mnenja, da pritiče vojaku najdnine 20.000 K, katere mu je morala sedaj pošta tudi izplačati in plačati je morala tožbenih stroškov 2400 K.

Kako se ozdravijo pijanci. V nekem francoskem mestu je iznašel tamošnji kaznilnični ravnatelj izvrstno sredstvo, kako se odvadi pijance pijančevanja. Ko mu namreč priženejo pijanca, hrani ga 14 dni s samimi takimi jedili, ki so kuhana namesto na vodi v vinu. Sprva se pijanec seveda veseli, toda čez 4 ali 5 dni že zahteva vode, čez 8 dni že z dvignjenimi rokami prosi za kapljico vode, katere pa ne dobi. Čez 14 dni se mu vino tako gnjusi, da je ves srečen, če dobi vode in slovesno obljubi, v svojem življenju se ne več vina dotakniti.

Sredstvo zoper raka so iznašli baje pred kratkim slučajno v Avstraliji. V mestu Makay, kjer se prideluje prekomorskega sladkorja v veliki množini, je neki nemški delavec, ki je bolehal na raku, neprevidoma pogoltnil nekaj sladkorjevega sirupa; ta zmes iz kalija, natrona, klorida, barita in drugih solnih tvarin ima jako zoper okus, vsled česar človeku ne more služiti v hrano. Povziti sirup pa je kmalu pokazal svoj poseben učinek; dotični bolnik, ki je imel raka v vratu, se je čutil kmalu boljše. Nadaljni poskusi od strani zdravnikov so pokazali isto ugodnost. Prihodnost bode pokazala, če je na tem kaj resnice.

Predsednik Roosevelt o jezuitih. Dne 29. aprila letos se je mudil predsednik severo-ameriških zveznih držav Roosevelt na vseučilišču v St. Louisu, ki je vodijo očetje jezuiti. Na kardinala Gibbonsa in redovnike je imel predsednik naslednji zanimivi nagovor: »Izredno me veseli, da morem biti gost prve, najvažnejše in najstarejše univerze, ki leži zahodno od reke Mississipi v ozemlju države Louisiana. Vaše delovanje mi je popolno znano, ker sem sam imel priliko prepričati se o novem napredku v zahodnih državah unije, ki sta ga dosegli ne samo pri našem narodu, marveč tudi pri Indianih. In ravno radi tega me posebno veseli, da se nahajam v prostorih te velike visoke šole. Vam tu izrazim svoj pozdrav in se udeležim današnje slavnosti, ki je edina te vrste. Eminenca, častiti očetje, gospoda moja! Dolžan sem vam zahvalo za pozdravne besede in izjavljam s tem, da hočem trdno vstrajati pri določi naše ustave, ki predpisuje, da se mora enako postopati z vsemi državljani, brez razlike oblike, v kateri molijo vsemogočnega Boga. In zagotovljen sem, da vaše zadovoljstvo ne bo toliko, da ste me imeli tukaj, kakoršno je moje, da sem mogel bivati v vaši sredi! — Pripomnimo, da je te besede govoril Roosevelt in ne morda kak zastopnik vlade v katoliški Avstriji.

Nov šport ameriških dam. V nekem hotelu v New Yorku sta priredili dve gledališki igralki dirko po stopnjicah. Darilo je bilo prosta vožnja v Evropo. Prva igralka je pretekla 19 nadstropij v 6 minutah, se nekoliko odpočila in prešla zadnja štiri nadstropja v 4 minutah. Prišedši na vrh je bila vsa onemogla. Njena prijateljica ji je sledila s tako vstrajnostjo, da je ravnateljstvo hotela tudi tej dobrodušno odkazalo prosti vožnji listek.

Tri dni se je neprenehoma smejal. Nekega Krechmer-ja z Monroeville napadla je huda muka, da se je tri dni neprenehoma smejal, ne da bi mogel s smehom prenehati. Pričel se je smejati v največjem razburjenju, ko mu je hiša gorela. Včasih ga je smeh

tako zmučil, da je postal popolnoma slab in brez vsake moči. Zdravnikom je bilo nemogoče mu kaj pomoči. Še le tretji dan, prestal mu je smeh sam od sebe.

Polom na Francoskem. Dogodki, ki se gode na Francoskem, napovedujejo žalostno bodočnost. Francosko ljudstvo dobro ve, da so bili vedno le oškodovani žepi davkoplačevalcev, kadarkoli so se pokazali kakšni protiverski ali protikatoliški naskoki. Zato ni čuda, da napolnjuje francosko ljudstvo tudi delovanje sedanje vlade s skrbjo in zato skuša svoj trdo prihranjen denar spraviti na varno: vzdiguje ga iz državnih denarnih zavodov in ga naklada v inozemskih zavodih švicarskih ali belgijskih. Edmund Dollfuss, bogati finančnik, je izrazil svoje mnenje tako: »Gospod Combes preganja na jedni strani kongregacije iz dežele, na drugi strani pa domači kapital. Francozi ne le v mestu, ampak tudi na deželi nimajo zaupanja do vlade, ki je sposobna za taka zločinska dela, zato nalagajo svoj denar v tujih blagajnah. To so storile kongregacije že pred meseci in zato ni čuda, da padajo francoski vrednotni papirji in stopajo ob jednem italijanski, španko-brazilski in argentinski.« — Polom na Francoskem se začena znatno širiti. Od 1. do 10. maja je bila v državnih blagajnah naloženo 2,717,779 frankov in vzdigneno pa 10,231,096 frankov in v pretečenih mesecih je bilo sploh vzdignjenega denarja za 41,900.116 frankov več, kot naloženega. Treba je dodati, da se nezaupanje do vladnih denarnih zavod

dov širi pred vsem med preprostim narodom in zato je tem večji strah pred katastrofo, ako bo nezaupanje še bolj naraščalo.

Pomembna potovanja. Laški kralj bode potoval na Francosko in Angleško. Predsednik Francoske republike potuje na Laško. Govori se, da se osnuje zveza med Italijo, Francosko in Angleško, ki bode naperjena proti Avstriji in Nemčiji. Kakor na Balkanu, tako tudi tu podpihuje Rusija. Nemški cesar pride obiskat našega cesarja. Ruski car potuje v Rim.

Nasledek slabe postrežbe. Brazilski milijonar, baron Ferean je bil skopuh v malenkostih, dočim je v velikih stvarih kar sipal denar. Njegova skopuška navada je bila tudi, da ni nikoli dajal natakarijem napitnine, vsled česar so ga natakariji povsod pisano gledali. Ko je neko jutro zajuterkoval v hotelu Meaux v Rio Janeiro, dišala mu je pečenka ter si jo je naročil še enkrat. Natakari pa se je odrezal: »Pri nas ni navada, da bi se ista jed dvakrat prinašala.« »Tako?« je rekel milijonar ter odšel. Čez par minut je zopet vstopil, poklical natakarija ter mu rekel: »Ravnokar sem kupil ta hotel. Ker sem se prepričal, da strežete malomarno gostom, vas takoj odpustim; poberite se!« Potem je poklical drugega natakarija: »Prinesite mi še enkrat pečenko!«

Vročina na zgornjem Laškem. Vročina na zgornjem Laškem je bila spomladi letos jako mrzla in mokra, kar je na polje zelo slabo uplivalo. Sedaj je pa postalo nezno vroče. V Milanu je 31 stopinj vročine. Kopaljšča so se morala prej otvoriti, kakor je bilo običajno druga leta.

Ta hudodelec je moj oče! Na Dunaju se je vršil l. 1787. ta-le ganljivi prizor. Ko so prisiljenci neke kaznilnice pometali ulice in čistili hodnike, prihitel je med nje krasno vzraščeni mladenič, rodbinskim imenom Kroppenberger. Mladenič je enemu izmed njih spoštljivo poljubil roko. To je opazil državni svetnik baron Kressel. Poklical je mladega moža k sebi in ga vprašal, kaj vendar misli, da se podaja med take ničvredneže in da je poljubil enemu celo roko. »Ta hudodelec je moj oče!« odločno odgovori mladenič. — Ta otroška ljubezen je barona ganila. Ob prvem sestanku s cesarjem mu je o tem pripovedoval ter mladega Kroppenbergerja priporočil njega posebni milosti. — Mati je mati; akopram v cunjah — in bori oče ne neha to biti, akopram se mu diči sin knežjim naslovom.

Loterijske številke

Linc 13. junija: 54 31, 80, 33, 81.
Trst 13. junija: 39, 84, 54, 6, 87

Društvena naznanila.

Dne 21. junija: »Gornjeradgonskega kmet. bral. društva« vrtna veselica s petjem, tambur. in gledal. igro v prostorih gostilne g. Osojnika.

Restavracija

Narodni Dom 324 1
Mariboru

naznanja slav. občinstvu, da toči

pristno vino iz goric: Pišecko, last. Gerec lit. po 36 kr. Bizeljsko, " Cizel " " 44 " Gorčak, " Ploj " " 60 " V steklenicah „Sremski Bordeaux“ dr. Schmiermaul po 1— gld. V steklenicah O-L „Vinski vrh“, Klet. društ. v Ormožu po 80 kr.

Pivo: Delniško (Laškitrg) 1 l. po 20 kr. Budjeviško " " 24 " Vedno gorka in mrzla jedila se dobe po nizki ceni. **Sobe** za tujce so vedno na razpolago.

Jan Jaroslav Sagl, restavr.

Najcenejša prodajalnica ur, zlatnine in srebrnine, optičnih predmetov, godbenih avtomatov, gramofonov

Dietingerja naslednik T. Fehrenbach

Maribor, Gosposka ul. 26, filijalka Dravska ul. 2.

Remonter ura iz nikla	gld.	1-80
črna jeklena rem. ura	"	2-60
srebrna remonter ura	"	3-40
srebrna verižica	"	-95
srebrna vratna verižica	"	-35
14 karat. zlata ženska remonter ura	"	8-90
14 karat. zlata možka remonter ura	"	16-80
14 karat. zlata verižica	"	5-60
14 karat. zlata prstan	"	1-90
14 karat. zlata uhani	"	1-50
ura na nihalo	"	4-20
ura z godbo	"	6-40
okrogle kuhinjske ure	"	1-65
ure budilnice	"	1-50

Vsaka ura je izkušana in natančno urejena. — Popravljanje ur, zlatnine in srebrnine 50 kr. — Ilustrovani ceniki o urah, zlatnini in srebrnini zastoj in franko. — Zamenja se stara zlatnina 2—1 in druge starinske vrednosti. 327

Kovačija

s stanovanjem in z nekaj potrebnim kovaškim orodjem na Spodnjem Bregu pri Ptujju se da pod jako ugodnimi pogoji na več let v najem. Kovaška obrt obstoji v tej hiši že čez 25 let s prav dobrim uspehom. Najemnina se izve pri lastniku Francu Kukovec, ključavničar v Ptujju, Fabriške ulice št. 9. 295 3—3

Vsaka beseda stane 2 v. **MALA OZNANILA** Vsaka beseda stane 2 v.

Najmanjša objava 45 v. Vsaka beseda stane 2 vin. Večkr. objava po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanih na upravnistvo se mora znakma za odgovor pridejati.

Prodaja se.

Hiša z gospodarskim poslopjem, vrtom za zelenjavo, studencem in 1/4 oralom njive, se po ceni prodaja v Radvanjski ulici št. 51, Novavas pri Mariboru. 281 6—4

Nova hiša v Mariboru s 6 stanovanji in celo hišno pripravo, na prijetnem prostoru z letnim dobičkom 500 gld. se prodaja po zelo nizki ceni. Naslov pove upravnistvo. 212 8—8

Dva parcelirana stavbišča v Dubatschstrasse v Mariboru, m² po 4—5 gld. se prodaja. Naslov pri upravn. 255 6-6

Koslafska dobra ruda. Kdor potrebuje mlinski kamen, drobnega, srednjega, debelega, naj se ustmeno ali pa pisмено oglaš pri Francu Lukovnjaku v Okoslavcih pri Radgoni, kamnov je dosti izgotovljenih. Voznina stane 1-80 gld. 312 2—2

Posestvo se prodaja z 2 hišama, stavbiščem in vsemi priteklinami. Vpraša se pri lastniku g. Karolu Korenu, Razvanje št. 14 pri Mariboru. 305 2—2

Posestvo Josipa Weina v Strihovcu pri Št. Ilju v Slov. gor. se takoj prodaja pod ugodnimi pogoji; ono obsega 5 do 6 johov, polovica je vinograda, polovica pa sadovnjaka, polja in travnikov, hiša je še skoro nova, ima 5 sob, kuhinjo s štedilnim ognjiščem, srambo za jedila, klet in verando. Pripravno za letovišče. 10 minut od postaje Št. Ilj. Pismene ponudbe na lastnika Jos. Wein, Puntigam pri Gradcu. — Prodaja se mlin na valarje z okoli 5 johov njiv, travnikov in sadovnjaka. Mlin je novo opravljen, hiša skoro nove. Prodaja se pod jako ugodnimi pogoji. Oddaljen je 10 minut od postaje Št. Ilj v Sl. gor. Pismene ponudbe na Jos. Wein v Puntigam pri Gradcu. — Posestvo v Strihovcu pri Št. Ilju v Slov. gor. Jos. Wein, 10 minut od postaje Št. Ilj, okraj Maribor, se prodaja z okoli 10 johov njiv, travnikov, sadovnjaka in gozda; novo predelan vinograd. Vse to re pod jako ugodnimi pogoji prodaja. Pismene ponudbe na J. Wein v Puntigam pri Gradcu. — Dalje se prodaja hiša z gospod. poslopjem s 4 do 5 johov njiv, travnikov, sadovnjaka in vinograda po nizki ceni. Kupi se lahko z zgoraj omenjenim posestvom. 315 2—2

Raznovrstno orodje za ključavničarje se ceno prodaja. Povpraša se pri g. Sabukošek, koroška cesta št. 31. 318 3—1

Posestvo v dobrem stanu, ki meri 13 johov in obsega lepo hišo s hlevi, kjer se trži tudi z mlekom, se prodaja. Vse je v najboljšem stanu, četrt ure od mesta Ptuj oddaljeno v Spodnji Hajdini šte. 7. 316 1—1

Lepa hiša s trgovsko opravilo, v kateri že več let obstoji trgovina mešanega blaga, se prodaja pod jako ugodnimi pogoji za 1200 gld. Leži na Spod. Štajerskem ob glavni cesti v bližini farne cerkve. Naslov pove upravnistvo. 321 3—1

Važno za šivilje! Radi preselite se od dobrodočja prodajalnice z vsakovrstnimi ženskimi in otročjimi oblekami v predmestju Maribora. Dopise na: A. P., poste restante Maribor. 326 2—1

Šunka s kožo 1 gld., brez kože 95 kr., brez kosti s kožo 1 gld. 10 kr., plečeta brez kosti 90 kr., suho meso 78 kr., slanina 82 kr., prašičji jeziki 1 gld., goveji 1 gld. 20 kr., glavina brez kosti 45 kr. Dunajske salame 80 kr., prave, boljše 1 gld., iz šunkna 1 gld. 20 kr., ovske za mesec junij, vsaki mesec kilo 15 kr. dražji, velike klobase ena 20 kr. Pišljiva le dobro, pošteno blago od 5 kg naprej proti povzetju Janko Ev. Sirc v Kranju. 320 1

Proste službe.

V pisarno želi priti do 1. julija mladenič ki je dovršil nižjo gimnazijo ter ima lepo pisavo. Naslov pri upravnistvu. 304 3—2

Duhovnik v pokoju, ki bi hotel opravljati nedeljsko službo božjo, najde krasno stanovanje, lepo okolico ter ugodne razmere na Polzeli v Savinjski dolini. — Več se izve pri župnijskem uradu. 322 1—1

Od škofijstva dovoljeno! * Se lahko da blagosloviti!

Šestinka prave velikosti. — Postavno zavarovano.

Verižice in zapestnice

++++ s križevim potom

(Na verižici in zapestnici so vtisnjene vse postaje križevega pota) lepo, ukusno izdelane. Cena: pozlačene K 2.50 s poštnino vred, iz argentina (kakor srebro) K 1.90. — Razpošilja se le, ako se dotična svota vpošlje z naročilom.

Priporoča in razpošilja edina založba na Spod. Štajerskem

tiskarna sv. Cirila

Maribor, Koroška cesta 5.

527

Karol Kociančič

kamnoseški mojster v Mariboru

Schillerstrasse 25

se priporoča v izvrševanje vseh cerkvenih del, grobov, nagrobnih kamnov in stavbinskih del, podob in ornamentalno - kiparskih del, kakor tudi popravila na istih. — Vzorci in proračuni.

Oddaja šolske stavbe.

Pri Sv. Petru niže Maribora se oddaja stavba nove trirazredne šole v proračunjenem znesku 35.000 K. Vadij znaša 5% stavbne svote. — Načrti, stroškovnik in stavbni pogoji leže pri podpisnem krajnem šolskem svetu na ogled, kamer se naj tudi pismene ponudbe najdalje do 30. junija pošljejo.

Krajni šolski svet Sv. Peter niže Maribora,

317 1-1

dne 11. junija 1803

Jožef Lorber, načelnik.

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lito železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelškega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strepe; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (šterje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomazeva žindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.

Naročila za

krajevne razglednice

lično in fino izdelane

sprejema

tiskarna sv. Cirila

v Mariboru.

Proda se: 252
6-4

Posestvo v lepi legi pri Mali Nedelji, s

hišo, gospodarskim poslopjem, vrtom za zelenjavo, dvema sadonosnikoma, vrti in njivami, vse blizu hiše, se proda za 4500 gl.; vknjiženih je 1900 gl. od posojilnice v Rad-

Posestvo s hišo z

goni. dvema sobama, kuhinjo, vinsko kletjo, stikalnico, hlevom za konje in krave ter svinje, dalje okoli 2 in pol oralna vinograda, polje, gozd, sadonosnik, vsega skupaj okoli 8-9 oralov se proda v Muravcih pri Mali Nedelji. — Oba posestva se takoj prodasta pod jako ugodnimi pogoji. Vpraša se: P. Wressnig, Maribor, Triesterstrasse 3.

Trgov. pomočnik,

kateri je izvežban v trgovini z mešanim blagom in je dober manufakturist, se sprejme pri Jakobu Dereaniju v Žužemberku, Kranjsko, kamor se naj ponudbe pošiljajo. 325 3-1

A. PINTER

v Slovenji Bistrici

ima še nekaj novih bakrenih dobrih brizgalnic za vinogradnike, katere se polovico pod ceno prodajo, kakor veliko najboljših kos, vitriol (galica), gumi za požlahtenje trt, koščen in drugi prašek za domačo živino, svinje itd. kakor vsako drugo blago, priporoča celemu Slovenjebistriškemu okraju.

303 2-1

4-1 **Razglas.** 319

Na višjem gozdarskem zavodu za avstrijske alpske dežele v Bruku ob Muri (štajerska deželna srednja šola) se otvori s 1. oktobrom t. l. nov triletni učni tečaj. Zavod ima nalog, izobraziti v teoretičnih predavanjih o gozdarstvu in njega pomožnih znanostih kakor tudi v praktičnem pouku vestne in zanesljive gozdarske uradnike.

Pouk bo obsegal največ izobrazbo učencev o gospodarstvu v avstrijskih alpskih deželah nahajajočih se gozdov.

Učna doba traja tri leta.

Prošnje za vsprejem je doposlati na ravnateljstvo gozdarskega zavoda do 20. sept. 1903.

Sprejemni pogoji so: v zavod vstopivši morajo dopolniti 16. leto ter dovršiti 5. razred tudržavne gimnazije ali realke z zadostnim vspehom. Izjemoma more štajerski deželni odbor dovoliti vsprejem takim prosilcem, ki so dovršili 4. razred gimnazije ali realke s pohvalnim vspehom in imeli v računstvu in naravoslovju kakor v nemščini povoljni vspeh ter nakažejo dokazilo enoletnega praktičnega znanja po državno izprašanem gozdarskem izkušencu.

Pravica za enoletnega prostovoljca.

Šolnine plačajo sinovi gozdarjev, ki so avstrijski državljani in od avstrijskih alpskih dežel 40 K; vsi drugi pa letno 120 K.

Na vprašanja daje zavod pojasnila.

Gradec, 21. maja 1903.

Od štaj. dežel. odbora.

Nadučitelj

v II. plačilnem razredu želi službo menjati. Gre tudi v III. plačilni razred. — Več pove upravnistvo lista. 323 1-1

Trgovina obstoja že 35 let.

Najboljše se kupi pri obče znani domači zanesljivi trgovini z manufakturnim blagom

Karol

„pri solncu“

18 2-5

Gospodsk. ulica št. 10 **Maribor**katera priporoča slavn. občinstvu svoje **pomladanske in letne novosti**, bodisi za moške ali ženske obleke v veliki in lepi izbiri, po **izredno najnižji ceni**.**Sukno (štof) za celo moško obleko (suknja, hlače in telovnik) 3-10 metrov dolg stane gld. 2.50, 3.20, 4.50, 6.—** in naprej do najfinejše vrste, gladki črni rižasti in modno barvani kamgarni, lodni in vsake vrste sukneni blago.**Lepa pristna volna za celo žensko obleko gld. 1.40, 1.80, 2.30, 3.—** in naprej do najfinejše vrste v najnovjših modnih barvah; **izvrstni lepi svileni robei za na glavo od gld. —.65, —.80, —.90, 1.—, 1.20, 1.40** in naprej do najfinejše vrste.**Velika zaloga perilnega blaga, druka, dobrega platna, gradna za postelje, posteljne odeje lastnega izdelka od gld. 2.— naprej, izgotovljene rjuhe od gld. —.90 naprej, prti, servijeti, brisače, vsakovrstno opravilo in mnogo drugega. — Za zanesljivo blago, dobro postrežbo in pravično mero se jamči.****Worsche**

poprej Joh. Grubitsch

266 10-4

Maribor Herrengasse Nr. 10

Ustanovljena leta 1868.

VABILO

k

občnemu zboru**Kletarskega društva v Ormožu**vpis. zadruga z omejj. zavezo,
ki se odredi na

nedeljo, dne 21. junija 1903 ob 2. uri popoldne

v biležniški pisarni v Ormožu

s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo namestnikovo o društvenem delovanju.
2. Pretres in odobrenje letnega računa za l. 1902.
3. Sklep o porabi čistega dobička.
4. Volitev načelnika eventualno enega odbornika.
5. Sprememba pravil.
6. Slučajni predlogi.

V Ormožu, dne 6. junija 1903.

A. Soštarič.

309 2-2

Ant. Janežič.

DEMETRIJ GLUMAC,

kotlar v Mariboru

Kaserngasse št. 13.

Kaserngasse št. 13.

priporoča svojo veliko zalogo **kotlov** za kuhanje žganja, kotlov za perilo in **peronospera brizgalnice**.

Izdeluje in popravlja vsakovrstna v njegovo stroko spadajoča dela točno in po ceni. 265 13-6

Razglas.

Podpisana c. kr. okrajna sodnija daje na znanje, da se je v zapuščinski zadevi za rajnim Janezom Vrisk, bivšem posestniku v Stranica, prostovoljna dražba zapuščinskih zemljišč vlož. št. 83 in 82 kat. občine Stranice cenjenih na 13.930 K 95 v s setvijo vred dovolila in se je v to svrhu določil dan na

23. junija od 10. do 12. ure dopoldne

na licu mesta v Stranica s pristavkom, da se ta zemljišča ne bodo oddala pod izkliceno ceno.

Vsak dražbenik mora vadij po 1400 K v roko sodnega komisarja položiti, mora takoj po domiku znesek po 4000 K v roko sodnega komisarja in v treh mesecih po domiku znesek po 8000 K s 5% obrestmi in ostanek v daljnih treh mesecih pri sodnji položiti.

Nadaljni dražbeni pogoji in zemljeknjižni izpisek itd. se morejo pregledati v sodni pisarni

Mal del vlož. št. 83 k. o. Stranice, kojega vrednost ni zapopadena v zgoraj omenjeni vrednosti po 13.930 K 95 v se ne bode oddal.

C. kr. okrajna sodnija v Konjicah, oddel. I,

dne 29. maja 1903.

301 2-2

V zalogi tiskarne sv. Cirila v Mariboru se dobi

Za birmance lep spomin

in sploh za odrasle koristen molitvenik

„DUHOVNI VRTEC“

v V. natisu.

Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 480 straneh še pouk za sveto birmo in 116 svetih pesmi: velja v usnje vezan z barvanim obrezkom K 1'30, v usnje vezan z zlatim obrezkom K 1'60, v usnje vezan z zlatim obrezkom s kopčo K 1.80.

Sv. birma,

Pouk in priprava za ta sv. zakrament za šolo in dom v III. natisu.

1 kom. velja 10v, 10 kom. K —.90, in 100 kom. K 8.—.

Ceniki zastoj in franke.

Najboljše in najcenejše zlate in srebrne ure kakor tudi poročni prstani!

241 12-7

Ura od 1'65 gld. do 500' gld.

Največja izbiera!Briljantni zaročni prstani
od 6'— do 500'— gld.Trgovina je bila
ustanovljena leta 1860.

Samo Poštne ulice 1.

Ustanovljeno l. 1860.

Samo Poštne ulice 1.

MIHAEL JLGGER
v Mariboru